

Тѹка е първа почивка отъ работѹ, съ коуж-то са прави църква-та, като да са означава първий-а день на створеніе-то на свѣтъз-а, кога-то Богъ рече: „да вѣдетъ свѣтъз и быстъ свѣтъз, и видѣ Богъ, ако добро, и быстъ ютро и быстъ вечерь, день единъ.“ Тогава първий пѣтъз са отваратъ дверитѣ, за да видѣтъ вѣрни-тѣ начало-то на направа-та, а владика-та като са обърне къмъ тѣхъ (защо-то тѣ тогава сами сѹ освещенна църква), клечишкомъ исчита еднѹ голѣмѹ молитвѹ, коа-то е пѣ много-то направена отъ рѣчи-тѣ, кои-то е говорилъ Соломонъ, като е довършилъ Іерусалимскѹ църквѹ. Владика-та кротко призива безначалнаго и въ непристъпнѹ свѣтлость живѹщаго Бога, ко-мѹ-то е престолъ небе-то а подножіе земля-та; кой-то е далъ на Мойсею написанъ шаторъ, да такъвъ направи, а на Соломона пространно сърце, да созида църквѹ, и на свети-тѣ апостоли благодать за ново служеніе съ дѹхъ и истинѹ, и чрезъ тѣхъ е распространилъ църквѹ-тѹ си по цѣлѹ свѣтъз, да са приносѹ безкрѹвна жертва за славу негова, на еднородный-а мѹ сынъ и светаго Дѹха, — и той са моли, да са неразгнѣви на наши-тѣ грѣхове и не развали свой-а завѣтъз съ насъ, но да проводи светаго Дѹха своего за освещеніе на църква-та, и да ѹ напзани съ вѣчнѹ свѣтлость; да си ѹ избе-ре за сѣдалище, гдѣ-то ще сѣди негова-та слава; да ѹ украси съ божественни дарове и да ѹ направи, да вѣде тѹ пристанище на вѣдни-тѣ, лѣкарница на страсти-тѣ, привѣжище на болни-тѣ.